

Szembeötlően más lenni

Textus: „Istennek szentelt lesz a gyermek... és ő kezdi megszabadítani Izráelt.” (Bírák 13,5)

Manapság nem egyszerű hitben járó fiatalokat felnevelni. Ám ez mindig nehéz volt. Sámson fiatalosága arról szól, hogy a hitben való fejlődés nehéz lehet. De a mi erre néző elhívásunk sem egyszerű.

A Bírák könyvében sablonszerűen jelentkezik: az izraeliták elhagyták az Istent, ezért Isten megbüntette őket. S ez így is van. Ugyanis egy nép sem menekülhet meg az Isten büntetése elől, ha a nép elfordul Tőle. Az izraeliták elfordultak Istentől. Aztán az idegen népek nyomorgatták őket. Ez volt Isten büntetése. Amikor imádkozni kezdtek, Isten küldött egy bírát, aki megszabadította őket. Ez a refrén gyakran előfordul a Bírák könyvében.

Bírák 13-ban arról olvasunk, hogy Izráel nem panaszkodott a filiszteusokra. Az ő görög kultúrájuk a mindenféle szabadosságukkal vonzó volt számukra. Ezért szívesen vállalták velük a közösséget és nem könyörögtek a szabadulásért.

Alaptalan elfogadás

Ilyesmi mindig megtörténhet: a gonosz elhatalmasodhat rajtunk, midőn nem vesszük észre azt. Azt gondoljuk, hogy önállóak vagyunk, és nem érzékeljük a gonosz hatalmát.

Leginkább a világ véleményére adunk és a szokásaink rabjai vagyunk. Könnyebb elfogadni a szabadosságot, mint Isten parancsai szerint élni. Azzal

szoktuk ezt magyarázni, vagy inkább azt a kifogást keressük, hogy a többi ember is ezt csinálja. És leginkább az istentelen emberek boldogulnak. Akik pedig Isten törvényeit, Isten Igéjét komolyan veszik, leginkább keresztek, próbákat hordoznak. Akkor inkább a világ szerint úszik a legtöbb ember az árral, - ahogy mondani szoktuk.

A legnehezebb a gyermekeinket istenfélelemre nevelni. Ugyanis az, aki komolyan veszi a hitét, azt a társai kiközösítik, lenézik megvetik. És inkább hasonulnak hozzájuk.

De a felnőtt korosztály is inkább vállalja a kétes meggazdagodást, mint a becsületes életet. Elég könnyen és elég hamar áldozatul esik az ember a gonosz csábításának és ezután várható Isten büntetése, ítélete.

Ilyenkor, amikor az ember elfordul Istentől, törvényszerűen bekövetkezik a lelki élet elsivárosodása. Elmaradnak az imák, egyre kevesebbet imádkozik az ember, egyre kevesebbet olvassa a Bibliát. Már nem olyan fontos Isten Igéje, hiszen inkább a másik ember, vagy mások véleménye számít.

Annak ellenére, hogy Izrael hallgat, Isten cselekedni kezd. Minden kérés nélkül elindul, hogy megmentse népét. Milyen elveszett az ember, hogy nem látja a maga rabságát! Isten azonban küldi Sámson Izrael szabadítására. Mindenek előtt nem a Sámson ereje és hatalma által, hanem a maga megszenteltsége által.

Ez így van a mi életünkben is. Amikor eltávolodik az ember Istentől, akkor nem veszi észre, hogy milyen nagy bajba került. Minél messzebbre kerül az ember Istentől, annál mélyebbre kerül lelkileg és megelegszik a múltó örömmel és élvezetekkel. Isten azonban tudja, hogy az ember nagy bajba került. És Ő indul el, hogy megkeresse és megszólítsa a Tőle elszakadt, az elveszett embert. Éppen úgy, mint az Éden kertjében, amikor kereste az embert és megszólította: Ádám, hol vagy? Ezzel tulajdonképpen tudtára adta, hogy nincs a helyén, mert behódolt a sátánnak és elfordult az Istentől.

Így keresi a mai embert is.

Lelki élet

Istennek mindig gondja volt arra, hogy olyan emberek szülessenek, akik odaszentelik életüket az Úr szolgálatára. Ezek voltak a nazirok.

A nazir, a megszentelt ember, Isten irányítása alatt állt, Őt szolgálta és imádta. Ennek néhány papi szimbóluma is volt. Nem volt szabad részegítő italt innia, azért, hogy az inspirációt a Lélektől kapja (Ef 5,18), nem érinthetett holtat, mert Ő az élő Isten szolgája (Lk 24,5), nem volt szabad nyiratkozni, hogy annak a bizonyosságát adja, miszerint a belső ereje így lesz látható, melyet a Lélek táplál (Ef 3,16). Egyszóval egy nazir szembeötlően más kellett, hogy legyen és arról kellett bizonyosságot tennie, hogy az Urral vándorol, Vele van közösségben. Az Istentől kapott tanácsok és utasítások szerint élve mintegy tükröt állított a tudatlan emberek elé, hogy szembesüljenek a maguk istentelenségével. **„...Az első szeretetedet elhagytad. Emlékezzél meg azért, honnét estél ki, és térj meg...” (Jel 2,4-5).**

Nem kellene megszívlelnünk ezeket a lelki tulajdonságokat?! Vajon a részegítő ital mértéktelen használata teszi az embert boldoggá, vagy az Istennek odaszentelt élet? Bódult, elkábult fejjel nem lehet Istent szolgálni. Az alkohol által elkábított ember könnyen hajlik a házasságtörésre, sőt a gyilkosságra is, egyszóval a bűnre. Az Isten lelke által megtöltekezett ember azonban abban leli örömét, ha Istennek szolgál és a többi ember javát mozdítja elő.

Vigyáznunk kellene nagyon arra is, hogy ne szennyezzük be lelki ruhánkat és Isten Lelkével megerősítve ellene álljunk a sátánnak. Bárcsak meglátszana a külsőnkön is és belső, lelki tartásunkon is, hogy mi az Úr, a szent Isten szolgálói vagyunk!...

Ilyen feladattal bíz meg bennünket is és gyermekeinket is az Isten. Isten nem csak a Biblia és a lelkészek által szól hozzánk, hanem a hitben járók élete által is: **„Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket:” (1 Pét 2,9).**

Ellentétben

Nagyon nehéz feladatnak bizonyul, hogy hívő nemzedéket neveljünk. Vajon hogyan lehetséges ez? Manoah is ezt kérdezte: **„Miként bánjunk a gyermekkel, és mit cselekedjék ő?” (Bírák 13,12)**. Ám Isten nem ezt akarja. Mert egy „egészen más élet” nem a „cselekvésről”, hanem inkább a „megélésről” szól. Pozitív-keresztyénségről! Feltűnően másképpen!

Feltűnően másképpen a házasságban! Vagyis nem tolerálni azt, hogy a feleség mellett más asszonnal is szexuális kapcsolat legyen (vagy fordítva).

Feltűnően másképpen a gazdasági életben! Vagyis becsületes üzleti életet folytatni.

Feltűnően másképpen az egyéni megvalósítások területén! Vagyis Isten szerint dönteni.

Így akar bennünket Isten, mint tükröt a világ elé állítani. Reá hagyatkozni, hogy a világ sói lehessünk.

Tanács

Manoah mégis kap egy jó tanácsot: **„A feleséged se igyon részegítő italt!” (Bírák 13,14)**. Ez több attól, mint egy terhesség alatti jó tanács. Ez a keresztyén életvitelnek a titka: hogy a gyermeked nazir lehessen, hogy Istennek szentelt lehessen, te is nazir kell, hogy légy, neked is Istennek szentelt életűnek kell lenned! Így alapozzuk meg a magunk istenfélő élete által gyermekeink Istennek való szentelését. Milyen nagy csoda az, hogy az én ködös, homályos életem az a tükör lehet, amely az igazi Nazirt mutatja meg (Mt 2,23). Vajon nem az a mi nagy bajunk, hogy nem látszik meg a nazirságunk? Így gyermekeink, akik bennünket

másolnak le, utánoznak, ők sem lesznek hitben járók. A szülők élete kell a jó példa legyen arra nézve, hogy a gyermekek ezt a jó példát kövessék. És még így sem biztos, hogy a hitben járó szülő gyermeke is hitben fog járni. De aki imádkozó és Bibliát olvasó szülőket lát naponta, bizonyos, hogy elgondolkozik, hogy miért is van ez így. És lehet, hogy rákap ő is az ima és a bibliaolvasás jó ízére. Ezért kell minden szülőnek imádkozni. Így leszünk mi egészen másak, mint a világ, vagyis E az Egészen Más, Jézus viszi végbe a művünket. Ő téríti meg igazán a népét és Ő váltja meg azt és gyermekeinket.

Ne maradjon el ajkunkról az ének:

Hinni taníts, Uram, kérni taníts!

Gyermeki nagy hitet kérni taníts!

Indítsd fel szívemet,

Buzduljon fel, neked

Gyűjteni lelkeket!

Kérni taníts!

Hinni taníts, Uram, kérni taníts!

Lélekből lelkesen kérni taníts!

Üdvözítőm Te vagy,

Észet, erőt, szívet adj,

Lelkeddel el ne hagyj!

Kérni taníts!

Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts!
Lásd gyengeségemet,
Erősíts engemet,
Míg diadalt nyerek:
Kérni taníts!

Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Jézus, Te visszajössz: várni taníts!
Majd, ha kegyelmesen
Nézed az életem:
Állhassak csendesen.
Hinni taníts!

MRÉ 425.

Ámen.

Biharszentjános, 2014.10.15.

Csomay Árpád (A. Schrotten nyomán).